

Tomáš Řepka

Fotbalová legenda, jeden z nejlepších českých fotbalových obránců a reprezentant, srdcař, celoživotní spartan a člověk, který stále budí respekt i vášně. Už nějaký čas neposkytuje rozhovory a vyhýbá se médiím. O to víc může těšit, že pro náš časopis udělal výjimku.

Tomáš Řepka

Tomáši, byl jsi na vojně?

Vojnu jsem měl pouze na šest měsíců a abych byl upřímný, absolvoval jsem ji spíš formálně. Ale svou dělostřeleckou uniformu jsem nosil. Tedy alespoň když jsem pobýval za branami kasáren. V té době jsem už hrál první ligu za Baník Ostrava, takže víc než vojenským povinnostem jsem se naplno věnoval těm fotbalovým a připravoval se na dráhu profesionálního fotbalisty, kterou jsem si vysnil.

Jaký je tvůj vztah ke střelbě a zbraním?

Ke zbraním a střelbě mám velký respekt, ale současně i velmi pozitivní vztah. Myslím, že chlap a zbraň patří k sobě. A je to tak i u mě. Řekl bych, že většina lidí dělí střelbu a zbraně na dva světy. Sportovní, a pak ten, kterému se říká válka. První jim imponuje a druhý děsí. Já jsem na tom stejně. Války mě děsí a myslím si, že do civilizovaného světa nepatří, ale bohužel války jsou a do budoucna pravděpodobně i budou. Já sám za sebe mám ke zbrani respekt, nicméně kdybych byl jako voják v záloze povolán, nebál bych se ji vzít a bránit naši vlast. Všichni vědí, že jsem bojovník a srdcař na hřišti, a stejně jako na hřišti bych se nebál bojovat za naši zemi.

Přemýšlel jsi někdy o tom, že si uděláš zbrojní průkaz?

Já jsem zbrojní průkaz měl a k tomu i srdcovku CZ 75 ráže 9 mm Luger. Je to krásná zbraň a legenda, kterou jsme příležitostně s kamarády chodili větrat na střelnici. Různě jsme se mezi sebou špičkovali a soutěžili, kdo nastřílí lépe. Myslím, že jsem nebyl úplně špatný střelec, ale také nemohu říct, že bych nějak extra vynikal. Marná sláva, střelba je sport jako každý jiný a kdo jej někdy dělal, ten ví, že je potřeba se mu věnovat na sto procent,

když má uspět. Na to já zase neměl tolik času. Každopádně mě střelba hodně bavila.

Bohužel, po některých mých skandálech, které byly mnohdy až nadstandardně medializovány, mi nebyl zbrojní průkaz prodloužen a moje krásná pistole byla dána k prodeji. Přestože její původní hodnota nebyla úplně zanedbatelná, já za ni tímto způsobem utržil jen pár korun. Ty jsem věnoval na charitu. Tím skončila moje etapa hobby střelce a držitele zbrojního průkazu.

Tomáš Řepka a Dušan Mandát při úvodní instruktáži se vzduchovkou Walther LG 300 XT Marty Růžičkové